# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
**№ 24881**

гр. София, 19.06.2026 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Трето отделение 73 състав,** в закрито заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Елеонора Попова**

като разгледа дело номер **2715** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на И. Г. Ф. от [населено място], против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № GPAM- 1860870/27.12.2025 г., издадена от мл.автоконтрольор към РУ- Б., ОДМВР- Б., с която на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП му е наложена ПАМ– временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

На 19.06.2026 г. от И. Г. Ф., чрез адв. Т. /с пълномощно по делото/ е направено особено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорената заповед. Релевират се доводи, че предварителното изпълнение на заповедта ще доведе до конкретна, значителна и трудно поправима вреда, тъй като СУМПС е изключително необходимо на жалбоподателя във връзка с полагане на грижи за своята майка, както и за осъществяване на трудовата си дейност. Към искането прилага медицинска документация.

Като обсъди доводите, изложени в искането за спиране и приложените доказателства, съдът намира следното:

Искането за спиране е допустимо, а по същество е основателно.

Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 АПК. Съгласно чл.166, ал.4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Според разписаното в нормата на ал.2 това право може да се упражни от оспорващия при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Следва да се има предвид, че когато законът разпорежда предварителното изпълнение на

определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима.
Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 АПК на актове по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.
Искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е мотивирано с настъпване на трудно поправими вреди, породени от невъзможността жалбоподателят да изпълнява трудовите си задължения, съответно да реализира доходи и да полага грижи за възходящата си. Несъмнено, към датата на налагане на мярката придаденото предварително изпълнение на заповедта се явява единствен и възможен нормативен способ за реализиране законовата цел. Посочените от жалбоподателя обстоятелства, изминалият срок на действие на ПАМ, както и това, че все още не са готови резултатите от кръвната проба на жалбоподателя обаче представляват нови обстоятелства по смисъла на чл.166 ал.2 изр.второ от АПК, а нормативната постановка допускаща подобно сезиране при всяко положение на делото, обосновава и преценката на съда към настоящия момент и в светлината на посочените факти. В случая, предварителното изпълнение на заповедта засяга личен интерес на Ф. с реципрочна интензивност, с каквато твърдяното нарушения засяга обществения интерес, който предварителното изпълнение по чл. 172, ал. 6 ЗДвП охранява.
Предвид изложеното, съдът приема, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК, а именно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на ПАМ ще има значителни негативни последици за жалбоподателя, поради което е дължимо спиране на предварителното изпълнение на заповедта, до решаване на въпроса по същество.
Следва да се има предвид, че изложените доводи в насока възможна незаконосъобразност на оспорения акт са неотносими към преценката за основателност на искането за спиране на същия /определение № 13741/16.10.2019 г. по адм. д. № 11112/2019 г. на Върховния административен съд (ВАС), VII отделение/.
Така мотивиран, Административен съд-София град, III отделение, 73-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM- 1860870/27.12.2025 г., издадена от мл.автоконтрольор към РУ- Б., ОДМВР- Б., с която на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, на И. Г. Ф. от [населено място] е наложена ПАМ– временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7- дневен срок от съобщението за постановяването му.
Препис от определението да се изпрати на страните.
СЪДИЯ: